

Danielin kirja - numero satakahdeksankymmentäyksi

Keskiyön huuto ja Rooman profeetallinen rooli: viimeisten päivien paljastuminen Danielin kirjassa

Jeff Pippenger
2024-04-11

Danielin yhdestoista luku sisältää useita profetian juonteita, jotka kaikki asettuvat yhdenmukaisiksi luvun kuuden viimeisen jakeen kanssa. Se osa, joka vastaa neljännenkymmenennen jakeen historiaa lopun ajasta vuonna 1989 aina neljännenkymmenennenensimmäisen jakeen sunnuntailakiin saakka, on se profetian osa, joka oli sinetöity viimeisiin päiviin asti. Se on Danielin vastine Jeesuksen Kristuksen ilmestykselle, joka avataan juuri ennen koeajan päättymistä. Toinen jae esittelee Trumpin, viimeisen republikaanipresidentin, viimeisen presidentin, presidentin, joka on se kahdeksas ja kuitenkin yksi niistä seitsemästä, ja hän on rikkain presidentti, joka alkoi nostattaa globalisteja ilmoittaessaan ehdokkuudestaan vuonna 2015. Kymmenes jae osoittaa vuoteen 1989, ja jakeet yksitoista ja kaksitoista osoittavat Ukrainan sodan, joka alkoi vuonna 2014, Putinin voittoineen ja sitä seuranneine kukistuksineen.

Jakeet kolmestatoista viiteentoista kuvaavat jakeen neljäkymmentä kolmesta taistelusta kolmatta, alkaen Neuvostoliiton romahtamisesta vuonna 1989, sitten Ukrainan sodasta, ja sitä seuraa Paniumin taistelu, joka edustaa Yhdysvalloissa luopioprotestantismien ulkoista kamppailua maailman globalisteja vastaan.

Luopioprotestanttisuus saa yliotteen ja vakiinnuttaa kolminkertaisen liiton hierarkkisen suhteen, joka pannaan toimeen pian tulevassa sunnuntailaissa. Peto on katolilaisuus, ja se on näiden kolmen vallan pää, jota edustavat Iisebel ja lukuisat muut symbolit. Se on portto, joka hallitsee petoa ja ratsastaa sen selässä.

Väärä profeetta on Yhdysvallat, jota edustaa hänen aviomiehensä Ahab, joka on lohikäärmeen kymmenkertaisen valtakunnan pää. Paniumin taistelu vuonna 200 eKr. on esikuva globalismin ja luopuneen protestantismien välisestä ulkoisesta kamppailusta. Sisäistä kamppailua edustaa kapina vuonna 167 eKr., jota seurasi temppelin uudelleen vihkiminen, jota muistetaan hanukkassa vuonna 164 eKr.; tätä seurasi sitten ajanjakso vuodesta 161 eKr. vuoteen 158 eKr., joka on esikuva siitä, kuinka Yhdysvallat pystyttää kuvan katolilaisuuden kirkon ja valtion liitosta, jota edustaa ”liitto”.

Jakeessa kolmattatoista Uriah Smith ilmoittaa meille, että neljätoista vuotta Raphian taistelun jälkeen Ptolemaios kuolee ”hillittömyyden ja irstailun seurauksena, ja hänen seuraajakseen tuli hänen poikansa Ptolemaios Epifanes, silloin neljän tai viiden vuoden ikäinen lapsi. Antiochos oli samaan aikaan kukistettuaan kapinan valtakunnassaan sekä alistettuaan ja vakiinnutettuaan itäiset alueet kuuliaisuuteen vapaana ryhtymään mihin tahansa hankkeeseen, kun nuori Epifanes nousi Egyptin valtaistuimelle.” Putinin lyhytikäisen voiton päätyttyä Trump on valmis toimimaan Egyptin uuden lapsikuninkaan suhteen. Ennen kuin hän tekee niin, hän on ”kukistanut kapinan”

Yhdysvaltain sisällä.

Kun Trump valitaan, hän toimeenpanee lakeja, joille ovat esikuvina olleet vuoden 1798 Alien and Sedition Acts, sekä keskeyttää ”habeas corpus” -oikeussuojan, niin kuin ensimmäinen republikaanipresidentti teki vastauksena sisällissotaan. Hänen toimiaan ovat niin ikään ennakoineet presidentti Grantin toimet hänen käsitellessään Ku Klux Klania, F. D. Rooseveltin toimet hänen vangitessaan japanilaisia ja muita toisen maailmansodan aikana sekä viimeisimmän George Bushin Patriot Act.

Hän, samoin kuin Seleukos, tukahduttaa kapinan Yhdysvalloissa ja kääntää sitten katseensa Egyptin ”lapsikuninkaaseen”. Näin tehdessään hän muodostaa liiton Makedonian Filipoksen kanssa, sillä Smith kirjoittaa: ”Samaan aikaan Makedonian kuningas Filippos teki liiton Antiokoksen kanssa jakaakseen Ptolemaioksen valtakunnan keskenään; kumpikin aikoi ottaa ne osat, jotka sijaitsivat häntä lähimpänä ja olivat hänelle sopivimmat. Tässä oli etelän kuningasta vastaan nouseminen, joka oli riittävä profetian täyttymiseksi, ja juuri ne tapahtumat, joita profetia epäilemättä tarkoitti.”

Trump solmii lujan liiton Naton kansakuntien (Yhdistyneiden kansakuntien) kanssa käsitelläkseen Venäjää sekä Putinin romahtamisen seurausten ratkaisemiseen liittyviä monimutkaisia kysymyksiä. Tuohon aikaan, jakeen neljätöistä ja Smithin selitysteoksen mukaan, ”esitellään uusi valta”. Paavius puuttuu asiaan suojellakseen Venäjää ja sen satelliittivaltioita Naton ja Yhdysvaltojen vallalta, tai niin kuin Smithin selitysteos esittää: ”Rooma puhui; ja Syyria ja Makedonia huomasivat pian muutoksen tulevan unensa näyn ilmeeseen. Roomalaiset puuttuivat asiaan Egyptin nuoren kuninkaan puolesta päättäneinä, että häntä oli suojeltava Antiokhoksen ja Filippoksen suunnittelemalta tuholta. Tämä tapahtui vuonna 200 eKr., ja oli yksi roomalaisten ensimmäisistä merkittävistä puuttumisista Syyrian ja Egyptin asioihin.”

Silloin Rooma, Tyroksen portto, alkaa laulaa laulujaan ja harjoittaa haureutta maan kuninkaiden kanssa jo ennen kuin nuo kuninkaat, vain kaksi jaetta myöhemmin, tulevat täysin kuuliaisiksi hänelle. Samana aikana tapahtui Paniumin taistelu. Vuosi 200 eKr. osoittaa, että Tyroksen portto alkaa laulaa, ja hän tekee niin suojellakseen Venäjää, jonka Yhdysvallat ja Yhdistyneet Kansakunnat ovat juuri sopineet jakavansa keskenään molemminpuoliseksi hyödykseen. Portto voittaa heidät molemmat, mutta sitten tapahtuu Paniumin ”taistelu”, ja Yhdysvallat voittaa Yhdistyneet Kansakunnat.

Symbolisesti, kolmekymmentäkolme vuotta myöhemmin, Modeinin kapina alkaa Yhdysvalloissa. Symbolisesti, kolme vuotta sen jälkeen, niin sanotun protestantismin ja perustuslaillisen tasavallan uudelleenvihkiminen vahvistetaan, kuten Hanukka sitä edustaa. Symbolisesti, kolme vuotta sen jälkeen alkaa ajanjakso, jota juutalaisten liitto Rooman kanssa edustaa.

Viimeiset vaiheet ovat nopeat, joten jakeissa neljänäkymmenenäkahdeksana vuotena esitetty historia kuvaa sarjaa nopeita tapahtumia, jotka profetia on nimenomaisesti yksilöinyt alkaviksi lopun aikana vuonna 1989, mitä seurasi jakeiden yksitoista ja kaksitoista toinen taistelu vuonna 2014, ja sen jälkeen vuosi 2015, jolloin Trump ilmoitti presidenttiehdokkuudestaan ja siten aloitti profeettallisen työnsä globalismin lietojana. Kun Trump alkaa jo käynnissä olevan sisällissodan

tukahduttamisen työn, hän pyrkii liittoon Yhdistyneiden kansakuntien kanssa (NATO — Filippos Makedonialainen), ja Rooma alkaa laulaa. Tämä liittoutumispyrkimys muuttuu näiden kahden voiman väliseksi herruudesta käytäväksi kamppailuksi, jota Panioksen taistelu edustaa.

Panium on siis kolmannentoista jakeen tienviitta, jossa alkavat viimeiset nopeat liikkeet, jotka edeltävät sunnuntailakia. Kaikki profeetat puhuivat enemmän maailman lopusta kuin siitä ajasta, jossa he elivät, ja Jeesus oli tietenkin kaikista profeetoista suurin. Juuri ennen ristiä, joka on sunnuntailain esikuva ja jota kuudestaista jae kuvaa, Jeesus teki opetuslastensa kanssa matkan Paniumiin. Hänen siellä viettämänsä aika ja ne opetukset, jotka Hän siellä esitti, vastaavat pian tulevaa Paniumin taistelua. Kautta historian Paniumilla on ollut useita nimiä, ja Kristuksen aikana Paniumin nimenä oli Caesarea Philippi.

Jeesus ja Hänen opetuslapsensa olivat nyt saapuneet erääseen kaupunkiin Kesarea Filippin seudulla. He olivat Galilean rajojen ulkopuolella, alueella, jossa epäjumalanpalvelus vallitsi. Täällä opetuslapset oli vedetty pois juutalaisuuden hallitsevan vaikutuksen piiristä ja saatettu läheisempään kosketukseen pakanallisen palvonnan kanssa. Heidän ympärillään ilmeni taikauskon muotoja, joita oli olemassa kaikissa maailman osissa. Jeesus halusi, että näiden asioiden näkeminen johtaisi heidät tuntemaan vastuunsa pakanoita kohtaan. Oleskellessaan tällä seudulla Hän pyrki vetäytymään kansan opettamisesta ja omistautumaan täydellisemmin opetuslapsilleen.

”Hän aikoi kertoa heille kärsimyksestä, joka odotti Häntä. Mutta ensin Hän vetäytyi yksinäisyyteen ja rukoili, että heidän sydämensä valmistuisivat ottamaan vastaan Hänen sanansa. Liittyessään jälleen heidän seuraansa Hän ei heti ilmaissut sitä, minkä Hän tahtoi heille antaa tiedoksi. Ennen kuin Hän teki tämän, Hän antoi heille tilaisuuden tunnustaa uskonsa Häneen, jotta he vahvistuisivat tulevaa koetusta varten. Hän kysyi: ’Kenen ihmiset sanovat minun, Ihmisen Pojan, olevan?’”

Valitettavasti opetuslapset joutuivat tunnustamaan, että Israel oli jättänyt tunnistamatta Messiaansa. Jotkut olivat tosin nähdessään Hänen ihmeensä julistaneet Hänet Daavidin Pojaksi. Beetsaidassa ruokitut kansanjoukot olivat halunneet julistaa Hänet Israelin kuninkaaksi. Monet olivat valmiit hyväksymään Hänet profeetaksi, mutta eivät uskoneet Hänen olevan Messias.

Jeesus esitti nyt toisen kysymyksen, joka koski opetuslapsia itseään: ”Mutta kenen te sanotte minun olevan?” Pietari vastasi: ”Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.”

Alusta alkaen Pietari oli uskonut Jeesuksen olevan Messias. Monet muut, jotka Johannes Kastajan saarnan vaikutuksesta olivat tulleet synnintuntoon ja hyväksyneet Kristuksen, alkoivat epäillä Johanneksen tehtävää, kun hänet vangittiin ja surmattiin; ja nyt he epäilivät myös, oliko Jeesus se Messias, jota he olivat niin kauan odottaneet. Monet opetuslapsista, jotka olivat palavasti odottaneet Jeesuksen ottavan paikkansa Daavidin valtaistuimella, jättivät Hänet, kun huomasivat, ettei Hänellä ollut sellaista aikomusta. Mutta Pietari ja hänen toverinsa eivät luopuneet uskollisuudestaan. Niiden horjuva menettely, jotka eilen ylistivät ja tänään tuomitsivat, ei tuhonnut Vapahtajan todellisen seuraajan uskoa. Pietari julisti: ”Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.” Hän ei odottanut kuninkaallisia kunnianosoituksia

kruunaamaan Herraansa, vaan hyväksyi Hänet Hänen nöyryyksessään.

Pietari oli lausunut kahdentoista uskon. Silti opetuslapset olivat yhä kaukana Kristuksen tehtävän ymmärtämisestä. Pappien ja hallitusmiesten vastustus ja vääristely, vaikka se ei voinutkaan kääntää heitä pois Kristuksesta, saattoi heidät silti suureen hämmennykseen. He eivät nähneet tietään selvästi. Heidän varhaisen kasvatuksensa vaikutus, rabbien opetus, perinteen voima, peittivät yhä heidän näkyvistänsä totuuden. Ajoittain Jeesuksesta loisti heidän ylleen kalliita valonsäteitä, mutta usein he olivat kuin miehiä, jotka hapuilevat varjojen keskellä. Mutta tänä päivänä, ennen kuin he joutuivat kasvotusten uskonsa suuren koetuksen eteen, Pyhä Henki laskeutui heidän ylleen voimassa. Vähäksi aikaa heidän katseensa kääntyi pois ”näkyväisistä”, jotta he voisivat katsella ”näkymättömiä”. 2. Korinttolaiskirje 4:18. Ihmisyyden verhon alta he erottivat Jumalan Pojan kirkkauden.

Jeesus vastasi Pietarille sanoen: ”Autuas olet sinä, Simon Bar-Jona, sillä liha ja veri eivät ole sitä sinulle ilmoittaneet, vaan minun Isäni, joka on taivaissa.”

”Se totuus, jonka Pietari oli tunnustanut, on uskovan uskon perustus. Se on sitä, minkä Kristus itse on julistanut iankaikkiseksi elämäksi. Mutta tämän tiedon omistaminen ei ollut mikään aihe itsensä ylistämiseen. Ei minkään hänen oman viisautensa eikä hyvyytensä kautta sitä ollut Pietarille ilmoitettu. Ihmiskunta ei koskaan voi itsestään päästä jumalallisen tuntemiseen. ”Se on korkeampi kuin taivas; mitä sinä voit? syvempi kuin tuonela; mitä sinä tiedät?” Job 11:8. Vain lapseksiottamisen Henki voi ilmoittaa meille Jumalan syvät asiat, ne, mitä ”silmiä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, eikä ihmisen sydämeen ole noussut.” ”Mutta meille Jumala on ilmoittanut ne Henkensä kautta; sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin.” 1. Korinttolaiskirje 2:9, 10. ”Herran salaisuus on niillä, jotka häntä pelkäävät”; ja se, että Pietari erotti Kristuksen kirkkauden, oli osoitus siitä, että hän oli ”Jumalan opettama”. Psalmi 25:14; Johannes 6:45. Ah, totisesti, ”autuas olet sinä, Simon Barjona; sillä liha ja veri ei ole ilmoittanut sitä sinulle.”

Jeesus jatkoi: ”Minä sanon myös sinulle: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, eivätkä tuonelan portit ole sitä voittavat.” Sana Pietari merkitsee kiveä — vierivää kiveä. Pietari ei ollut se kallio, jolle seurakunta perustettiin. Tuonelan portit kyllä voittivat hänet, kun hän kirouksin ja valoin kielsi Herransa. Seurakunta rakennettiin Sen varaan, jota vastaan tuonelan portit eivät voineet voittaa.

Vuosisatoja ennen Vapahtajan tulemusta Mooses oli viitannut Israelin pelastuksen Kallioon. Psalmista oli laulanut ”minun väkevyyteni Kalliosta”. Jesaja oli kirjoittanut: ”Sillä näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä lasken Siioniin perustukseksi kiven, koetellun kiven, kalliin kulmakiven, lujasti perustetun.” 5. Moos. 32:4; Ps. 62:7; Jes. 28:16. Pietari itse, kirjoittaen Hengen innoittamana, soveltaa tämän profetian Jeesukseen. Hän sanoo: ”Jos olette maistaneet, että Herra on hyvä. Tulkaa hänen tykönsä, elävän kiven tykö, jonka ihmiset tosin ovat hyljänneet, mutta joka Jumalan edessä on valittu, kallis, ja rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi.” 1. Piet. 2:3–5.

”Muuta perustusta ei kukaan voi panna kuin sen, joka on pantu, ja se on Jeesus Kristus.” 1. Korinttolaiskirje 3:11. ’Tälle kalliolle’, sanoi Jeesus, ’minä rakennan seurakuntani.’ Jumalan ja

kaikkien taivaallisten olentojen läsnä ollessa, näkymättömän helvetin sotajoukon läsnä ollessa, Kristus perusti seurakuntansa elävälle Kalliolle. Tuo Kallio on Hän itse — Hänen oma ruumiinsa, meidän tähtemme murrettu ja runneltu. Tälle perustukselle rakennettua seurakuntaa vastaan helvetin portit eivät ole voittavat.

Kuinka heikolta seurakunta näyttikään, kun Kristus lausui nämä sanat! Uskovia oli vain pieni joukko, jota vastaan demonien ja pahojen ihmisten koko voima kohdistuisi; Kristuksen seuraajien ei kuitenkaan tullut pelätä. Voimansa Kalliolle rakennettuina heitä ei voitu kukistaa.

”Kuuden tuhannen vuoden ajan usko on rakentanut Kristuksen varaan. Kuuden tuhannen vuoden ajan satanallisen vihan tulvat ja myrskyt ovat lyöneet pelastuksemme Kalliota vastaan; mutta se seisoo järkkymättömänä.

”Pietari oli ilmaissut sen totuuden, joka on seurakunnan uskon perustus, ja Jeesus kunnioitti nyt häntä koko uskovien joukon edustajana. Hän sanoi: ’Minä annan sinulle taivasten valtakunnan avaimet; ja minkä sinä sidot maan päällä, se on oleva sidottu taivaissa; ja minkä sinä päästät maan päällä, se on oleva päästetty taivaissa.’”

”Taivasten valtakunnan avaimet” ovat Kristuksen sanat. Kaikki Pyhän Raamatun sanat ovat Hänen, ja ne sisältyvät tähän. Näillä sanoilla on valta avata ja sulkea taivas. Ne julistavat ne ehdot, joiden perusteella ihmiset otetaan vastaan tai hylätään. Näin niiden työ, jotka saarnaavat Jumalan sanaa, on toisille elämän tuoksu elämäksi, toisille kuoleman tuoksu kuolemaksi. Heidän tehtävänsä on iankaikkisin seurauksin painava.

”Vapahtaja ei uskonut evankeliumin työtä yksin Pietarin varaan. Myöhemmin Hän, toistaen Pietarille lausutut sanat, sovelsi ne suoraan seurakuntaan. Ja sama sisällöltään lausuttiin myös niille kahdelletoista uskovien joukon edustajina. Jos Jeesus olisi uskonut jollekin opetuslapsista erityisen vallan yli muiden, emme huomaisi heidän niin usein kiistelevän siitä, kuka olisi suurin. He olisivat alistuneet Mestarin tahtoon ja kunnioittaneet sitä, jonka Hän oli valinnut.

”Sen sijaan, että Kristus olisi asettanut jonkun heidän pääkseen, hän sanoi opetuslapsille: ’Älkää antako kutsua itseänne rabbiksi’; ’älkääkää antako kutsua itseänne mestareiksi, sillä yksi on teidän Mestarinne, Kristus.’ Matteus 23:8, 10.

”Jokaisen miehen pää on Kristus.” Jumala, joka alisti kaiken Vapahtajan jalkojen alle, ”antoi Hänet kaiken pääksi seurakunnalle, joka on Hänen ruumiinsa, Hänen täyteytensä, joka kaikki kaikissa täyttää.” 1. Korinttolaiskirje 11:3; Efesolaiskirje 1:22, 23. Seurakunta on rakennettu Kristukselle perustukseksi; sen tulee totella Kristusta päänään. Sen ei tule olla ihmisestä riippuvainen eikä ihmisen hallittavissa. Monet väittävät, että luottamusasema seurakunnassa antaa heille vallan määrätä, mitä muiden ihmisten tulee uskoa ja mitä heidän tulee tehdä. Tätä vaatimusta Jumala ei hyväksy. Vapahtaja julistaa: ”Te olette kaikki veljiä.” Kaikki ovat alttiita kiusaukselle ja erehdykselle. Emme voi turvautua yhteenkään rajalliseen olentoon johdatuksen saamiseksi. Uskon kallio on Kristuksen elävä läsnäolo seurakunnassa. Tähän heikoinkin voi turvautua, ja ne, jotka pitävät itseään vahvimpina, osoittautuvat heikoimmiksi, elleivät he tee Kristuksesta voimansa lähdettä. ”Kirottu on mies, joka turvaa ihmiseen ja tekee lihan käsivarreksensa.” Herra ”on Kallio; täydelliset ovat Hänen tekonsa.” ”Autuaita ovat kaikki,

jotka Häneen turvaavat.” Jeremia 17:5; 5. Mooseksen kirja 32:4; Psalmi 2:12.

Pietarin tunnustuksen jälkeen Jeesus käski opetuslapsia olemaan kertomatta kenellekään, että Hän oli Kristus. Tämä käsky annettiin kirjanoppineiden ja fariseusten päättäväisen vastustuksen vuoksi. Tämän lisäksi kansalla ja jopa opetuslapsillakin oli Messiaasta niin väärä käsitys, ettei julkinen ilmoitus Hänestä olisi antanut heille mitään oikeaa käsitystä Hänen luonteestaan tai Hänen työstään. Mutta päivä päivältä Hän ilmoitti itsensä heille Vapahtajana, ja siten Hän tahtoi antaa heille oikean käsityksen itsestään Messiaana.

”Opetuslapset odottivat yhä, että Kristus hallitsisi maallisena ruhtinaana. Vaikka Hän oli niin kauan salannut aivoituksensa, he uskoivat, ettei Hän aina jäisi köyhyyteen ja tuntemattomuuteen; aika oli lähellä, jolloin Hän perustaisi valtakuntansa. Sellaista ajatusta, että pappien ja rabbien vihaa ei koskaan voitettaisi, että Kristus Hänen oma kansansa hylkäisi, tuomitsisi petturina ja ristiinnaulitsisi pahantekijänä, opetuslapset eivät olleet koskaan mielessään viihdyttäneet. Mutta pimeyden vallan hetki oli lähestymässä, ja Jeesuksen täytyi avata opetuslapsilleen edessä oleva taistelu. Hän oli murheellinen ennakoidessaan koetusta.” Alfa ja omega, 411–415.

Danielin kirjan yhdenkentoista luvun kuudestoista jae kuvaa pian tulevaa sunnuntailakia Yhdysvalloissa. Juuri ennen tuon ”maanjärityksen” hetkeä ne ehdokkaat, jotka pyrkivät olemaan sadanneljänkymmenenneljän tuhannen joukossa, herätetään unestaan. Se, mikä heidät herättää, on profeetallinen sanoma. Siinä vaiheessa kaksi luokkaa tulee ilmi, ja niin kuin kymmenen neitsyen vertauksessa havainnollistetaan, toisella luokalla on öljyä astioissaan, toisella luokalla ei ole. Danielin kirjan yhdenkentoista luvun jakeet kolmestatoista viiteentoista eivät ainoastaan kuvaa sitä profeetallista historiaa, joka edeltää sunnuntailakia; ne kuvaavat myös ”sanomaa”, joka kymmenen neitsyen vertauksen yhteydessä on se ”öljy”, joka viisailla on, jotta he voisivat vastaanottaa Jumalan sinetin ja tulla korotetuiksi lipuksi suuren maanjärityksen hetkellä. Nämä artikkelit ovat nyt saavuttaneet kaikkien artikkelien huipentuman, sillä sanoma, joka näissä jakeissa esitetään, on se kultainen öljy, joka vuodatetaan alas kahden kultaisen putken kautta.

हम इस अध्ययन को अगले लेख में जारी रखेंगे।

“Niin kauan kuin ne, jotka tunnustavat totuuden, palvelevat Saatanaa, hänen helvetillinen varjonsa sulkee heidän näkyvistään Jumalan ja taivaan. He ovat niiden kaltaisia, jotka ovat menettäneet ensimmäisen rakkautensa. He eivät kykene näkemään iankaikkisia todellisuuksia. Se, minkä Jumala on valmistanut meitä varten, esitetään Sakarjan kirjassa, luvuissa 3 ja 4 sekä 4:12–14: ‘Ja minä vastasin jälleen ja sanoin hänelle: Mitkä ovat nämä kaksi öljypuun oksaa, jotka kahden kultaisen putken kautta vuodattavat itsestään kultaista öljyä? Ja hän vastasi minulle ja sanoi: Etkö tiedä, mitä nämä ovat? Ja minä sanoin: En, herrani. Niin hän sanoi: Nämä ovat ne kaksi voideltua, jotka seisovat kaiken maan Herran edessä.’”

”Herra on täynnä voimavaroja. Häneltä ei puutu mitään keinoja. Meitä ympäröivät synkät varjot juuri meidän uskonpuuttemme, maallisuutemme, kevytmielisten puheidemme ja epäuskomme tähden, joka ilmenee keskustelussamme. Kristusta ei sanassa eikä luonteessa ilmaista sinä, joka on ylen ihana, kymmentätuhatta jalompi. Kun sielu tyytyy korottamaan itseään turhuuteen, Herran Henki voi tehdä sille vain vähän. Lyhytnäköinen näkymme

havaitsee varjon, mutta ei voi nähdä sen tuolla puolen olevaa kirkkautta. Enkelit pidättävät niitä neljää tuulta, joita kuvataan vihastuneeksi hevoseksi, joka pyrkii pääsemään irti ja syöksymään yli koko maan pinnan, tuhoa ja kuolemaa jälkeensä kantaen.

”Nukummeko aivan iankaikkisen maailman kynnyksellä? Olemmeko turtat, kylmät ja kuolleet? Oi, että kirkoissamme olisi Jumalan Henki ja henkäys puhallettuna Hänen kansaansa, jotta he nousisivat jaloilleen ja eläisivät. Meidän täytyy nähdä, että tie on kapea ja portti ahdas. Mutta kun kuljemme ahtaan portin kautta, sen avaruus on rajaton.” Manuscript Releases, osa 20, 217.

”Voidellut, jotka seisovat kaiken maan Herran edessä, ovat siinä asemassa, joka kerran annettiin Saatanalle suojaavana kerubina. Hänen valtaistuintaan ympäröivien pyhien olentojen kautta Herra ylläpitää jatkuvaa yhteyttä maan asukkaisiin. Kultainen öljy kuvaa sitä armoa, jolla Jumala pitää uskovien lamput varustettuina, etteivät ne lepata ja sammua. Ellei tätä pyhää öljyä vuodatettaisi taivaasta Jumalan Hengen sanomissa, pahan voimat hallitsisivat ihmisiä kokonaan.

”Jumalaa häväistään, kun emme ota vastaan niitä sanomia, jotka hän meille lähettää. Näin kieltäydymme siitä kultaista öljystä, jonka hän tahtoo vuodattaa sieluihimme välitettäväksi niille, jotka ovat pimeydessä. Kun kuuluu huuto: ’Katso, ylkä tulee; menkää häntä vastaan’, ne, jotka eivät ole vastaanottaneet pyhää öljyä ja jotka eivät ole vaalineet Kristuksen armoa sydämessään, huomaavat tyhmien neitsyiden tavoin, etteivät he ole valmiit kohtaamaan Herraansa. Heillä ei itsessään ole voimaa hankkia öljyä, ja heidän elämänsä joutuu haaksirikkoon. Mutta jos pyydetään Jumalan Pyhää Henkeä, jos anomme Mooseksen tavoin: ’Näytä minulle kirkkautesi’, Jumalan rakkaus vuodatetaan sydämiimme. Kultaisten putkien kautta kultainen öljy välitetään meille. ’Ei väellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot.’ Ottaessaan vastaan Vanhurskauden Auringon kirkkaat säteet Jumalan lapset loistavat valoina maailmassa.” Review and Herald, July 20, 1897.